

trvají poměry, podle nichž bylo vydáno rozhodnutí čis. 5487 sb. n. s., jehož se rekursní soud dovolává. O těchto okolnostech bude třeba jednati se stranami, neboť § 239 třetí odstavec c. ř. s. nařizuje jednání o návrhu učiněném při prvním roku některou stranou na odmítnutí žaloby, poněvadž některá ze stran jest ke sporu nezpůsobilá, nebo že osoba jako zástupce vystupující není k tomu oprávněna, stejně jako § 261 c. ř. s. tak nařizuje o námitkách a návrzích tam uvedených, jichž důležitost pro spor není větší než otázka způsobilosti býti ve sporu stranou.

Čís. 13891.

K tomu, by bylo odepřeno povolení exekuce k vydobytí výživného pro promlčení, nestačí, že z exekučního návrhu jest patrné, že vyživovací splátky, jež mají býti vydobytý, byly dospělé před více než třemi lety.

(Rozh. ze dne 26. října 1934, R I 1185/34.)

Na základě rozsudku úředního soudu v Berlíně povolil s o u d p r v é s t o l i c e exekuci k vydobytí výživného. V rekursu namítal dlužník, že vyživovací příspěvky jsou již promlčeny. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Námitka jest oprávněna, ježto již z exekučního návrhu bylo lze seznati, že vyživovací splátky, které jest vydobýti, jsou vesměs splatné delší dobu než tři roky, takže lze právem proti nim uplatňovati promlčení podle § 1480 obč. zák.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Z exekučního návrhu jest sice patrné, že vyživovací splátky, které mají býti vydobytý, byly splatné před více než třemi lety. To však o sobě nestačí, by exekuce byla odepřena z důvodu promlčení, k němuž lze přihlížeti jen k námitce povinného, neboť k zániku nároku promlčením mimo uplynutí promlčecí lhůty třeba ještě jiných okolností, což vše jsou nové skutečnosti, k nimž v rekursním řízení nelze přihlížeti.

Čís. 13892.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čis. 131 sb. z. a n.).

Spory mezi zaměstnanci a zaměstnavateli o plnění na základě mimo-soudní dohody náleží k příslušnosti řádných soudů.

Zmatečností podle § 28 (1) čis. 3 zák. jest jen, bylo-li pracovním soudem rozhodnuto o věci, jež nenáleží před pracovní soudy, nikoliv též, byl-li pracovní soud věcně nepřislusný. Věcně nepřislusným jest pracovní soud pro pracovní spory, o nichž z v ů l e s t r a n jest rozhodnouti rozhodcům.

(Rozh. ze dne 26. října 1934, R I 1265/34.)